

DZIENNIK URZĘDOWY

c. k. Rady szkolnej krajowej w Galicyi.

~~~~~  
**Redagowany w c. k. Radzie szkolnej krajowej.**  
~~~~~

Wydany dnia 26. czerwca 1917.

L. 3.504/III.

O k ó l n i k

c. k. Rady szkolnej krajowej do Dyrekeyi wszystkich państwowych i prywatnych szkół średnich, seminaryów nauczycielskich, szkół handlowych, przemysłowych i zawodowych oraz c. k. Rad szkolnych okręgowych, w sprawie surogatów skóry i podeszew drewnianych.

Wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z dnia 28. kwietnia 1917 l. 2336 oznajmia się co następuje:

Stały brak skóry w całej Monarchii, spowodowany coraz większym zmniejszaniem się stanu bydła, przybrał tak niepokojące rozmiary, że fabryki wyrobów skóry są zatrudnione w znacznie mniejszej mierze a Zarząd wojskowy musi już dzisiaj liczyć się z dotkliwym brakiem tego surowca.

Aby zapobiedz skutkom zupełnego braku skóry, Zarząd wojskowy zajął na własne potrzeby wszelkie jej zapasy i wyroby i w tym też duchu nastąpiło uregulowanie obrotu skórą rozporządzeniami ministeryalnemi z 16. października 1916 Nr. 355 i 360 Dz. p. p.

Naturalnem następstwem tego stanu rzeczy jest zmniejszenie zaopatrzenia ludności cywilnej w skórę, tembardziej więc naglącą jest rzeczą, by ludność cywilna zwróciła się do tych środków, zastępujących skórę, które wprowadzie dla wojsk walczących nie nadają się do użytku, za to dla celów ludności zupełnie wystarczają.

Zwłaszcza należy wziąć pod uwagę posługiwanie się w jak najszerszej mierze surogatami skóry, w szczególności używanie podeszew ze skóry sklejaney (t. zw. Spaltleder) i podeszew drewnianych, tudzież celowe i fachowe odnawianie znoszonego obuwia.

Co do pierwszego z tych sposobów należy zaznaczyć, że z odpadków powstałych przy wyrobie skóry, z t. zw. skóry łupanej, sporządza się zapomocą specjalnego sposobu sklejanania nadające się do użytku podeszwy, które odznaczają się wielką trwałością.

Obok tego rozwinęła się w ostatnich czasach fabrykacya podeszew drewnianych a oprócz zwykłej sztywnej podeszwy drewnianej, do której poprostu przybijano wierzeh obuwia gwoździemi, wyrabia się obecnie przy pomocy odpadków skóry, ruchomą podeszwę drewnianą, która nie czyniąc hałasu i nie obciążając nogi może wygodnie zastąpić skórzaną podeszwę.

Ogół jednak społeczeństwa częścią za mało jeszcze wie o tych wynalazkach, częścią trzyma się od nich z dala i nawet znacznie niższą ceną kupna nie daje się skłonić do noszenia obuwia z drewnianą podeszwą.

Obok tych surogatów posiadamy nadto jeszcze inny skuteczny środek uzupełnienia zapotrzebowania skóry, a to racjonalne wyzyskanie znajdującego się jeszcze w ogromnej ilości starego obuwia.

To też Zarząd wojskowy poświęca już od szeregu miesięcy zużytkowaniu znoszonego obuwia jak najpilniejszą uwagę. W tym celu odnawia się w sposób fachowy, w osobno na to urządzonych warstatach, wszelkie obuwie już odrzucone jako nieużyteczne, tak w celu jego naprawy, jak i wyzyskania najmniejszego choćby kawałka skóry.

W obuwie tego rodzaju ma być zaopatrzone w przyszłości nawet wojsko stojące poza frontem.

Jeśli więc możliwą jest rzeczą z odpadków skóry sporządzać obuwie, zdatne dla celów wojskowych, to tem więcej może posługiwać się takim obuwie ludność cywilna.

Podobnie ma się rzecz także z noszeniem i naprawą zużytego i podniszczonego ubrania.

Z tych powodów c. k. Ministerstwo poleciło jak najusilniej popierać Zarząd wojskowy w jego zadaniu zaopatrzenia armii w skórę, a w szczególności działać w tym kierunku, by każdy uważał za swój obowiązek patryotyczny zadowolić się na razie dopuszczonemi w handlu

surogatami skóry, obuwiem z drewnianymi podeszwami i znoszonym ubraniem.

C. k. Ministerstwo życzy sobie, by oddziaływano w tym kierunku zwłaszcza przez szkołę na młodzież, przedstawiając jej, że Zarząd wojskowy odwołuje się do obywatelskiego poczucia dorastającej młodzieży szkolnej i oczekuje po niej w tej sprawie czynnego poparcia przez noszenie drewnianych podeszew.

Do spopularyzowania tej myśli może w myśl przytoczonego reskryptu ministeryalnego przyczynić się też znacznie istniejąca już akcja wojskowego przysposobienia młodzieży szkolnej. Na młodzież tę poleciło c. k. Ministerstwo wpływać, by w czasie ćwiczeń używała niejako w dowód patryotycznej ofiarności wyłącznie znoszonych i przerobionych ubrań i wymienionych surogatów skórzanego obuwia. Osobisty przykład przodowników młodzieży wywrze jak najlepszy wpływ na młode umysły.

Aby zaś uczestnikom wojskowego przysposobienia młodzieży ułatwić nabycie obuwia o drewnianych podeszwach, przeznaczył Zarząd wojskowy na ten cel 60.000 par obuwia po cenie 13 K 50 h loco Wiedeń (wielkość 38 do 42), a Kierownictwo czasopisma „Jung Österreich“ (Wiedeń VII. Neustiftgasse 54) oświadczyło gotowość udzielania wszelkich potrzebnych wiadomości.

Niniejszy okólnik, wydany na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z 28. kwietnia 1917 l. 2336, poleca się Dyrekcjom zakładów naukowych i Radom szkolnym okręgowym podać natychmiast do wiadomości młodzieży szkolnej i nauczycielstwa.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Biała, dnia 26. maja 1917.

W zastępstwie:

Okecki w. r.

L. 3218/III.

O k ó ł n i k

c. k. Rady szkolnej krajowej do Dyrekcji wszystkich seminaryów nauczycielskich żeńskich państwowych i prywatnych z prawem publiczności, oraz c. k. Rad szkolnych okręgowych w sprawie zbiórki bawełny dla celów opieki wojennej. .

C. k. Urząd opieki wojennej w Wiedniu (oddział „Hilfsaktion des Kriegsfürsorgeamtes vormals „Kälteschutz“) wszczął w ostatnich czasach

akcyę, celem przysporzenia fabrykom materiału potrzebnego do wyrobu skarpetek dla walczących żołnierzy i w tym celu odwołuje się do ofiarności publicznej z prośbą o dostarczenie mu do przeróbki wszelkich skrawków i odpadków bawełnianych.

Zwrócono więc uwagę także na roboty ręczne uczenie żeńskich szkół ludowych pospolitych i wydziałowych, oraz seminaryów nauczycielskich, wykonywane z bawełny w czasie nauki robót ręcznych kobiecych, jakoto : roboty na kanwie i wzornikach, wyszywanki, roboty szydełkowe i pończoszkowe, wzorniki łątania i cerowania i t. p.

Roboty te zabiera zwykle młodzież szkolna po ukończeniu nauki do domu, gdzie leżą bezużyteczne i zapomniane, nie stanowiąc dla właścielek wartości materialnej, lecz chyba tylko pamiątkę z ławy szkolnej, podczas — gdy zebrane razem — mogą dostarczyć surowego materiału i choć w części zapobiedz dotkliwemu jego brakowi.

Wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z dnia 13. marca 1917 l. 3908 c. k. Rada szkolna krajowa wzywa Dyrekeye seminaryów nauczycielskich żeńskich i Rady szkolne okręgowe, by zechciały ze swej strony poprzeć jak najgorliwiej wspomnianą akcyę i zachęciły tak byłe jak i obecne uczennice do składania wymienionych robótek na cele opieki wojennej. Zadaniem nauczycielek, udzielających nauki robót ręcznych kobiecych, będzie zająć się osobiście zebraniem tych robót, które wręczyć następnie należy Dyrekeyi lub Zarządowi szkoły.

Ofiarowane rzeczy należy zgromadzić w jednej ze szkół żeńskich w siedzibie władzy politycznej, a potem jako przesyłkę urzędową, wolną od opłaty pocztowej, odesłać wprost do Komitetu opieki wojennej w Wiedniu („Hilfsaktion des Kriegsfürsorgeamtes vormals „Kälteschutz“ in Wien I. Schwarzenbergstrasse Nr. 5).

Komitet ten udziela wszelkich wyjaśnień w tej sprawie, oraz gotów jest pokryć ewentualne koszta opakowania i dostawy na pocztę,

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Biała, dnia 29. maja 1917.

W zastępstwie:

Okęcki.

L. 3647/III.

O k ó ł n i k

c. k. Rady szkolnej krajowej do wszystkich Rad szkolnych okręgowych, Dyrekcyi szkół średnich, handlowych, przemysłowych, zawodowych i seminariów nauczycielskich, w sprawie zasilania funduszków c. i k. Urzędu opieki i pomocy wojennej.

Na życzenie oficjalnej Składnicy c. i k. Urzędu opieki i pomocy wojennej we Lwowie, plac Maryacki 11, c. k. Rada szkolna krajowa powołując się na okólnik z 29. sierpnia 1916 l. 7791/III zwraca uwagę c. k. Rad szkolnych okręgowych, oraz Dyrekcyi i Zarządów szkół wszelkiej kategorii na wydane przez tę instytucję widoczki, które ze względu na cel rozsprzedaży i niską cenę (15 do 20 hal.) nadają się bardzo jako aktualna pamiątka do zakupna przez młodzież szkolną.

Rzeczona Składnica po wydaniu tutejszego okólnika ma zamiar przesłać Radom szkolnym okręgowym i Dyrekcyom szkół średnich takie widoczki w komis do rozdziału między poszczególne zakłady naukowe i wyraża oczekiwanie, że władze te po zebraniu uzyskanej ze sprzedaży sumy pieniężnej, odeszłą ją dołączonym czekiem Urzędowi wojennej pomocy w Wiedniu.

Popierając wspomniane cele i dążenia, Rada szkolna krajowa nie ma nic przeciw temu, aby Rady szkolne okręgowe, oraz Dyrekcyje i Zarządy szkół zajęły się zbytem tych widoczków wśród młodzieży szkolnej przy sposobności rozdania świadectw z końcem bieżącego roku szkolnego, oraz przy wpisach z początkiem roku 1917/18,

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

.Biała, dnia 29. maja 1917.

W zastępstwie :
Okęcki.

L. 24903/IV.

O k ó ł n i k

c. k. Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyi wszystkich państwowych i prywatnych szkół średnich męskich, w sprawie udziału prywatystek w nauce przedmiotów nadobowiązkowych.

C. k. Ministerstwo Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 9. listopada 1916 l. 34.834, upoważniło c. k. Radę szkolną krajową do za-

łatwiania we własnym zakresie urzędowania próśb prywatystek, hospitujących naukę przedmiotów obowiązkowych, o zezwolenie brania udziału także w nauce przedmiotów nadobowiązkowych (z wyjątkiem gimnastyki), jeżeli uczennice te wykazują dodatnie postępy w przedmiotach obowiązkowych.

W każdym razie hospitowanie przedmiotów nadobowiązkowych możliwe jest tylko w tym przypadku, jeżeli na to pozwala ogólna liczba uczniów, uczęszczających na naukę danego przedmiotu, nadto o ile na tem nie cierpi karność zakładu a nie zachodzi z tego powodu konieczność podzielenia danego kursu.

Prośby hospitantek należy przedkładać Radzie szkolnej krajowej do rozstrzygnięcia, dołączając wniosek, oraz tabelę uwidaczniającą stosunki frekwencyjne danego kursu, tudzież postępy hospitantek w nauce przedmiotów obowiązkowych.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Biała, dnia 31. maja 1917.

C. k. Wiceprezydent

Zoll w. r.

Wiadomości osobiste.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 29. kwietnia b. r. raczył najniżej zamianować radcę Rządu dr. Leona Kulczyńskiego, dyrektora gimnazjum św. Anny w Krakowie, członkiem c. k. Rady szkolnej krajowej na resztę bieżącego okresu funkcyjnego.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia przyznał J.E. Pan Minister Wyznań i Oświaty radcy szkolnemu Michałowi Nowosielskiemu, c. k. okręgowemu inspektorowi szkolnemu dla okręgu miejskiego we Lwowie VII. klasę rangi.

C. k. Rada szkolna krajowa zatwierdziła wybór Radcy Dworu Kazimierza Laskowskiego na delegata Rady powiatowej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Sanoku.

C. k. Rada szkolna krajowa zatwierdziła w zawodzie nauczycielskim, nadając im tytuł c. k. profesora, następujących rzeczywistych nauczycieli w szkołach średnich: Teodora Hożę w gimnazjum z ruskim językiem wykładowym w Przemyśle; Michała Terszakowca w gimnazjum akademickim we Lwowie; dr. Stanisława Czerskiego w gimnazjum w Żółkwi; ks. dr. Kazimierza Kotulę w gimnazjum w Przemyśle na Zasaniu; Adolfa Zintla w gimnazjum w Jasle.

C. k. Rada szkolna krajowa nadała ks. dr. Michałowi Peckowskiemu, zastępcy nauczyciela religii rz. kat. w II. szkole realnej w Krakowie, i ks. Grzegorzowi Urbańskiemu, zastępcy nauczyciela religii rz. kat. w szkole realnej w Rawie ruskiej, posady nauczycielskie w tych samych zakładach.

C. k. Rada szkolna krajowa przeniosła zastępcę nauczyciela Zygmunta Żurawskiego z gimnazjum IV. we Lwowie do gimnazjum w Żółkwi

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała w szkołach ludowych:

Franciszka Madydę nauczycielem 6-klasowej szkoły męskiej w Wadowicach;

Eugeniusza Kowaliszyna nauczycielem 6-klasowej szkoły męskiej w Gródku Jagiellońskim;

Jadwigę Zamorską nauczycielką 6-klasowej szkoły żeńskiej w Oświęcimiu;

Józefa Skarbka nauczycielem kierującym i Michała Baścika nauczycielem 5-klasowej szkoły męskiej w Oświęcimiu;

Kazimierę Patoczkową nauczycielką 5-klasowej szkoły w Kańczudze;

Franciszka Cieślika nauczycielem kierującym XLI. 4-klasowej szkoły mieszanej w Krakowie-Płaszów;

Emmę Schmidtównę nauczycielką kierującą XLIII. 4-klasowej szkoły żeńskiej na Dębnikach w Krakowie;

Maryę Piechocką nauczycielką kierującą XLIV. 4-klasowej szkoły żeńskiej na Półwsiu zwierzynieckim w Krakowie;

Franciszka Piechowicza nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły męskiej im. Kochanowskiego w Nowym Sączu;

Aleksandrę Mroczkowską nauczycielką kierującą 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Urszuli Kochanowskiej w Nowym Sączu;

Zofię Friedberg nauczycielką kierującą 4-klasowej szkoły żeńskiej im. św. Barbary w Nowym Sączu;

Jana Siekierskiego nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły męskiej im. Jachowicza w Rzeszowie;

Karola Starego nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły męskiej im. Ces. Franciszka Józefa I. w Rzeszowie;

Andrzeja Gondka nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Choczni;

Andrzeja Łysaka nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Zbierzowie;

Wojciecha Fortunę nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Królówce;

Jana Pietrochowicza nauczycielem kierującym i Helenę Jaroszonę nauczycielką 4-klasowej szkoły w Wysokiej;

Franciszkę Mikolaszkównę nauczycielką kierującą i Józefę Drbohlavównę nauczycielką 4-klasowej szkoły żeńskiej w Inwałdzie;

Jana Pamulę nauczycielem 4-klasowej szkoły w Sułkowicach-Łęg;

Szymona Lelakowskiego nauczycielem 4-klasowej szkoły w Muszynie;

Helene Bromilską nauczycielką 4-klasowej szkoły żeńskiej im. św. Kingi w Wieliczce;

Janinę Dworską nauczycielką 4-klasowej szkoły w Posadzie olchowskiej;

Jana Rybezuka nauczycielem 4-klasowej szkoły męskiej im. Sobieskiego w Stryju;

Helene Łachwiankę nauczycielką 4-klasowej szkoły z polskim językiem wykładowym w Hałnowie;

Annę Piotrowską nauczycielką 4-klasowej szkoły pospolitej żeńskiej połączonej z wydziałową w Wadowicach;

Józefa Sowińskiego nauczycielem 4-klasowej szkoły w Zebrzydowicach;

Jana Miliana nauczycielem 4-klasowej szkoły męskiej w Wielkich Oczach;

Jadwigę Dynowską nauczycielką 4-klasowej szkoły w Brzeszczach;

Stanisława Hojaka nauczycielem 4-klasowej szkoły w Brzezince.

Nauczycielami kierującymi szkół 2-klasowych:

Jana Makohona w Hruszowie; Mieczysława Matuszkiewicza w Uhercach niezabitowskich; Antoniego Kępę w Maszkowicach; Maryana Wojnarowskiego w Zielonkach; Franciszka Bronowskiego w Marcyporebie; Józefa Jagielskiego w Rozdzielu; Karola Superata w Małnowie; Franciszka Kozaka w Jastrzębi.

Nauczycielami i nauczycielkami szkół 2-klasowych:

Helene Bezuszkównę w Jażowie starym; Jadwigę Habraszewską w Żmijowiskach; Bronisławę Kępową w Maszkowicach; Maryę Wąsową w Wolicy; Stefanę Kobielanę w Czułowie; Olimpię Adlerównę w Bujakowie; Zofię Fischerównę w Zielonkach; Henrykę Klejberównę w Zagórniku; Ludwikę Babińską w Sułkowicach na przysiółku Bołęcina; Józefę Wawrykiewiczową w Jaszczurowej; Stefanę Osiadaczównę w Rzykach; Karolinę Kondziołównę w Marcyporebie; Helene Gałkiewiczównę w Świerchowej; Maryę Kocanową w Chiszewicach; Annę Horodecką w Putiatyńcach; Franciszkę Sikorską w Dobieszynie; Michała Dode w Uluczu; Katarzynę Hewryczową w Świerzowej polskiej; Olgę Makohonową w Hruszowie; Anielę Zbyszycką w Jabłonce; Józefę Alscherównę w Gródku Jagiellońskim na przedmieściu Lwowskiem; Jadwigę Matuszkiewiczową w Uhercach niezabitowskich.

Nauczycielami i nauczycielkami szkół 1-klasowych:

Aleksandra Pawliskiego w Równi; Ferdynanda Nizińskiego w Nieprześni; Edwarda Jarosza w Zawadce; Juliana Blicharza w Bugaju koło Kalwaryi; Zygryda Ostrowskiego w Sieklówce; Romana Wojnarowicza w Skalniku; Ludwika Bereżyńskiego w Chrzastówce; Franciszka Adamskiego w Gliniku polskim; Bazylego Curkana w Zielowie; Apolonię Orzechowską w Wrocowie; Stanisława Synowca w Piotrowicach na przysiółku Bugaj; Stanisława Klosę w Grodzisku; Maryę Sawicką w Chorośnicy; Antoniego Rebendę w Koniuszkach nanowskich; Jana Stachowicza w Dołhomościskach; Longina Korunowicza w Skniłowie; Stefana Habraszewskiego w Bożej Woli; Stanisławę Chudzikównę w Rudzie kochanowskiej; Michała Zarembe w Jaworowie na przedmieściu Nakoneczne-Koniec; Helene Czerwińską w Kulmatyczach; Aleksandra Prociuka w Jelenkowatem; Piotra Radwanego w Jasienowcu.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała stałymi nauczycielami ludowymi bez oznaczenia miejsca służbowego, następujących tymczasowych nauczycieli pełniących służbę wojskową:

Józefa Augustyna z Łużnej; Tadeusza Bielanowa z Husiatyna; Franciszka Cengla z Bóbrki; Stanisława Cioska z Brzezówki; Jana Dziopka z Gorlic; Zygmun-

ta Grzegorzycy z Lipnicy dolnej; Juliana Hordyńskiego z Kopyczyniec; Aleksandra Krawczuka z Wasylkowiec; Jana Kliczuka z Podworbieć; Nicetasa Mahyra z Wańkowej; Mechla Mustera z Zabłotowa; Bazylego Ostapczuka z Bosyr; Józefa Szabakiewicza z Rzeplina; Stanisława Szajnę z Przysietnicy; Franciszka Szydłowskiego z Liska; Stanisława Wojnarowicza ze Lwowa; Mikołaja Polusiewicza z Waniowa.

C. k. Rada szkolna krajowa przeniosła:

Pawła Moszyckiego nauczyciela kierującego i Maryę Moszycką nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Laskowej na równorzędne posady do 2-klasowej szkoły w Stroniu;

Seweryna Smolińskiego nauczyciela 1-klasowej szkoły w Gajach niżnych na równorzędną posadę do szkoły w Liszni;

Józefa Turka nauczyciela 1-klasowej szkoły w Stobiernej na równorzędną posadę do 1-klasowej szkoły w Dobrocieszu.

C. k. Rada szkolna krajowa przeniosła w stan spoczynku:

Zofię Suską nauczycielkę 5-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej w Samborze;

Helene Stoyową nauczycielkę 5-klasowej szkoły w Wiśniczu nowym;

Michała Paszyńskiego nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły im. Mickiewicza w Przemyśle;

Ludwikę Zoellnerową nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Zaleszanach;

Annę Giebułtowską nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Przebieczanach;

Waleryę Wesołowską nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Rdzawie;

Władysławę Starczewską nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Zawidowicach;

Jana Chawrata nauczyciela 1-klasowej szkoły w Narolu wsi.

Zmarli:

Józef Adamski stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Strzelcach małych w okręgu brzeskim, zmarł 12. maja b. r. w 36 roku życia a w 13. roku służby;

Bronisław Gryl stały nauczyciel 4-klasowej szkoły w Czukwi w okręgu samborskim, zmarł 25. maja b. r. w 33. roku życia a w 10. roku służby;

Filomena Kowalska stała nauczycielka 4-klasowej szkoły w Dźwinogrodzie w okręgu bobreckim, zmarła dnia 9. maja b. r. w 34. roku życia a w 15. roku służby;

Krystyna Kułynyczowa stała nauczycielka 2-klasowej szkoły w Uhrynowie w okręgu sokalskim, zmarła dnia 11. maja b. r. w 41. roku życia a w 22. roku służby;

Antoni Nowak stały nauczyciel 5-klasowej szkoły w Dynowie w okręgu brzozowskim, zmarł 30. maja b. r. w 33. roku życia a w 13. roku służby;

Marya Pawłowiczówna tymczasowa nauczycielka 4-klasowej szkoły w Zabłociu w okręgu żywieckim, zmarła dnia 20. maja b. r. w 25. roku życia a w 5. roku służby;

Władysław Południwski stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Smolinie w okręgu rawskim, zmarł 8. maja b. r. w 34. roku służby;

Ludwik Zenon Rozsadniński tymczasowy nauczyciel 1-klasowej szkoły w Józefówce w okręgu zborowskim, zatrudniony w szkole 1-klasowej w Trzebini w okręgu żywieckim, zmarł 19. maja b. r.

Leontyna Sklarczykówna tymczasowa nauczycielka 2-klasowej szkoły w Ostrowie w okręgu ropczyckim, zmarła dnia 4. maja b. r. w 25. roku życia a w 5. roku służby;

Leon Sternalski stały nauczyciel 4-klasowej szkoły pospolitej męskiej im. Kochanowskiego w Krakowie, zmarł 29. maja b. r. w 41. roku życia a w 19. roku służby.

Organizacya szkół.

JE. Pan Minister Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 15. maja b. r. l. 13729 nadał oddziałom prywatnego gimnazjum realnego żeńskiego dr. Józefa i dr. Maryi Lewickich w Krakowie prawo publiczności na lata szkolne 1916/17 i 1917/18, oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność publiczną, a zarazem przyznał temu zakładowi nazwę prywatnego wyższego gimnazjum realnego żeńskiego.

JE. Pan Minister Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 21. maja b. r. l. 14520 nadał klasom I. do V. prywatnego gimnazjum z ruskim językiem wykładowym w Dolinie prawo publiczności na rok szkolny 1916/17.

JE. Pan Minister Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 7. czerwca 1917 l. 16835 nadał klasom I. do VI. prywatnego gimnazjum realnego żeńskiego w Rzeszowie prawo publiczności na rok szkolny 1916/17.

JE. Pan Minister Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 7. czerwca b. r. l. 16612 nadał prywatnemu gimnazjum realnemu żeńskiemu w Samborze prawo publiczności na lata szkolne 1916/17 i 1917/18, oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność publiczną.

JE. Pan Minister Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 7. czerwca b. r. l. 13789 nadał prywatnemu seminaryum nauczycielskiemu żeńskiemu Anny Rychnowskiej we Lwowie w myśl § 69. państwowej ustawy szkolnej z 14. maja 1869 Dz. p. p. Nr. 62 prawo publiczności począwszy od roku szkolnego 1916/17 na przeciąg trzech lat, to jest do końca roku szkolnego 1918/19.

JE. Pan Minister Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 9. czerwca b. r. l. 17328 nadał prywatnemu gimnazjum realnemu żeńskiemu w Jasle prawo publiczności na lata szkolne 1916/17, 1917/18 i 1918/19, oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność publiczną.

JE. Pan Minister Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 9. czerwca b. r. l. 17133 nadał drugiemu prywatnemu gimnazjum realnemu żeńskiemu w Tarnowie prawo publiczności na lata szkolne 1916/17 i 1917/18, oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność publiczną.

Książki szkolne i do bibliotek.

C. k. Rada szkolna krajowa zaliczyła książkę pod tytułem: „Prof. Dr. Anatol Lewicki. Zarys historyi Polski i krajów ruskich z nią połączonych. Wydanie skrócone siódme. Nakład Gebethnera i Wolffa. Warszawa, Lublin, Łódź, Kraków“, w poczet książek dozwolonych do użytku w szkołach średnich.

C. k. Rada szkolna krajowa zaliczyła książkę p. t. „Едварда Фідерера, Грецька граматика. З четвертого польского видання за дозволом автора, переклав Ромаи Цеглинський. У Львові 1917. Накладом Українського Педагогічного Товариства“, w poczet książek dozwolonych do użytku w galicyjskich szkołach średnich.

Cena egzemplarza oprawnego 4 K.

Po myśli reskryptu c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z dnia 9. maja 1917 L. 2962/14 zwraca się uwagę na polecone przez Ministerstwo (porównaj: Ministerialverordnungs Blatt. Rok 1914, str. 599) dzieło p. t. „Packowits Emil, die erste Arcierenleibgarde Seiner Majestät des Kaisers und Königs. Ein Rückblick auf ihre 150-jährige Geschichte. Wien 1914“.

Nakładca (Hauskommando der k. k. Ersten Arcierenleibgarde) zniżył dla bibliotek szkół średnich cenę księgarską z 20 K na 13 K 50 h.

Konkursu.

L. 2227. C. k. Rada szkolna okręgowa w Sanoku ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

A) Z poborami II. kategorii płac:

1. Na posadę nauczycielki 5 klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. król. Jadwigi w Sanoku dla przedmiotów objętych grupą I.

B) Z poborami III. kategorii płac:

1. Na posadę nauczycielki kierującej 4-klasowej szkoły ludowej żeńskiej (z planem nauki szkół 5-klasowych) w Rymanowie.

Pierwszeństwo będą miały kompetentki z egzaminem wydziałowym z II grupy. Językiem wykładowym w wymienionych wyżej szkołach jest język polski.

Podania należy udokumentowane z dokładnie wypełnioną tabelą kwalifikacyjną należy wnosić drogą służbową do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Sanoku w terminie do końca sierpnia 1917.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Sanoku, dnia 12. maja 1917.

L. 713/17. C. k. Rada szkolna okręgowa Podgórze obszar wiejski w Krakowie, ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela religii rzymsko-katolickiej w szkole 5-klasowej mieszanej w Skawinie z poborami III. kategorii płac.

Obowiązkiem katechety w Skawinie jest nauczać religii w szkołach w Skawinie, oraz w Rzozowie i Sidzinie.

O posadę tę ubiegać się mogą kanonicznie ordynowani kapłani; zamianowany kandydat nie będzie mógł jednak równocześnie pełnić obowiązków duszpasterskich.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do c. k. Rady szkolnej okręgowej Podgórze obszar wiejski w Krakowie, w terminie do końca sierpnia b. r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Podgórze obszar wiejski w Krakowie, dnia 12. maja 1917.

L. 761. C. k. Rada szkolna okręgowa w Jarosławiu ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela religii rzymsko-katolickiej w nowoorganizowanej szkole 3-klasowej wydziałowej żeńskiej, połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą im. Anny ks. Ostrogskiej w Jarosławiu z poborami II. kategorii płac.

O posadę tę ubiegać się mogą tylko kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonnicy.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta służbowe należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do c. k. Rady szkol. okr. w Jarosławiu w terminie do dnia 31. sierpnia b. r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Jarosławiu, dnia 31. maja 1917.

L. 2296. C. k. Rada szkolna okręgowa w Rzeszowie ogłasza niniejszem konkurs na posadę nauczycielki 4-klasowej szkoły pospolitej żeńskiej połączonej z wydziałową im. Jadwigi w Rzeszowie z poborami II. kategorii płac.

Równocześnie ogłasza się konkurs na taką samą posadę w innej szkole żeńskiej w Rzeszowie na wypadek, gdyby powyższą posadę otrzymała jedna ze stałych nauczycielek innej szkoły żeńskiej w Rzeszowie. Kandydatki z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy będą miały pierwszeństwo.

Podania należycie udokumentowane, zaopatrzone w wykaz lat służby, należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej w terminie do końca sierpnia b. r.

Zarazem c. k. Rada szkolna okręgowa podaje do wiadomości, że w „Dzienniku urzędowym” Nr. 4. z r. 1917 ogłoszono mylnie konkurs na posadę nauczycielki 4-klasowej szkoły ludowej pospolitej żeńskiej im. Cesarzowej Elżbiety w Rzeszowie. Kandydatki, które wniosły podania o tę posadę, mogą dodatkowo (kartką korespondencyjną) donieść, że ubiegają się o posadę ewentualnie opróżnić się mogącą, o której wyżej mowa lub prosić o zwrot wniesionych podań.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Rzeszowie, dnia 22. maja 1917.

L. 603. C. k. Rada szkolna okręgowa w Wieliczce ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczycielki 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej w Wieliczce. O posadę tę mogą się ubiegać kandydatki z egzaminem do szkół wydziałowych z grupy I.

2. Na posadę nauczycielki szkoły 4-klasowej pospolitej połączonej z 3-klasową wydziałową żeńską w Wieliczce. Pierwszeństwo będą miały kandydatki z egzaminem do szkół wydziałowych.

Do powyższych posad przywiązane są pobory II. kategorii płac. Podania należy wносить w drodze służbowej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Wieliczce, w terminie do 31. sierpnia 1917.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Wieliczce, dnia 5. czerwca 1917.

Wskutek prośby c. i k. Komendy powiatowej w Krasnymstawie ogłasza się następujący konkurs:

L. 5671/V. W powiecie Krasnostawskim (Królestwo polskie) będzie do obsadzenia od nowego roku szkolnego znaczniejsza liczba posad nauczycielskich przy nowo otwartych szkołach przeważnie jednoklasowych, o które mogą się ubiegać kandydaci i kandydatki stanu nauczycielskiego, posiadający egzamin dojrzałości, nie zajmujący posad nauczycielskich w szkołach publicznych w Galicyi.

Do posad tych przywiązana jest płaca zasadnicza 900 K rocznie, dodatek drożyzniany w wysokości 300 K, wolne mieszkanie względnie 20% płacy zasadniczej tytułem dodatku na mieszkanie, nadto obsługa, opał i światło.

Podania zaopatrzone w świadectwo dojrzałości lub patent nauczycielski, w świadectwo moralności, świadectwo zdrowia wystawione przez lekarza rządowego wnosić należy do c. i k. Komendy powiatowej w Krasnymstawie w terminie do końca lipca b. r.

Nominacya może nastąpić od 1. sierpnia 1917.

W razie nominacyi otrzymają kandydaci (tki) legitymację (Offener Befehl) uprawniającą do bezpłatnej jazdy koleją II. klasą do siedziby c. i k. Komendy.

Z c. i k. Komendy powiatowej.

W Krasnymstawie, dnia 12. czerwca 1917.

Ogłoszenia.

L. 60/pr. C. k. Urząd opieki i pomocy wojennej we Lwowie, chcąc przysporzyć na cele tej opieki dalszych funduszków, wydał portrety Najjaśniejszego Pana Cesarza Karola I. i Najjaśniejszej Pani Cesarzowej Zyty w następujących jakościach:

1) różnobarwne, artystycznie wykonane na kartonie o rozmiarze 54×74 cm. bez ram w cenie 8 K.

takie same w ramach dębowych i oszklone w cenie 40 K.

2) na papierze o tej samej wielkości w czarnym druku w cenie 5 K.

takie same w ramach dębowych i oszklone w cenie 35 K.

3) różnobarwne, również artystycznie wykonane w zmniejszonym formacie rozmiar 23×30 cm.

bez ram w cenie 1 K.

w ramach i oszklone w cenie 12 K.

Te portrety są do nabycia w Składnicy c. i k. Urzędu opieki i pomocy wojennej we Lwowie (plac Maryacki l. 11) za odpowiednim opustem dla władz, urzędów i szkół, na co zwraca się uwagę Dyrekcyi i Kierownictw szkół wszelkiej kategorii, oraz c. k. Rad szkolnych okręgowych.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

W Białej, dnia 12. czerwca 1917.

Wskutek polecenia c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty podaje się do wiadomości, że c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych zezwoliło gminie Powel w Powiecie politycznym Olomuniec, na zmianę nazwy Powel na „Hötzendorf bei Olmütz“, po czesku „Hötzendorf u Olomouce“.

W okręgu szkolnym żywieckim zebrano z tygodniowych składek halerzowych młodzieży szkolnej w roku 1916 kwotę 1 144 K 89 h na cele krajowego Stowarzyszenia Czerwonego Krzyża.

Za ten wydatny wynik składek wyraziła Rada szkolna krajowa uznanie wszystkim, którzy przyczynili się do zasilenia funduszy tego Stowarzyszenia.

Wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z dnia 14. maja 1917 L. 242 podaje się do wiadomości Dyrekcyi i Zarządów wszystkich szkół i zakładów naukowych, odwołując się do ogłoszenia umieszczonego w Nr. 8. „Dziennika urzędowego“ z dnia 28. czerwca 1916, str. 108, że na przyszłość w każdym przypadku należy posługiwać się starymi nazwami miejscowości w Albanii, n. p. Scutari zamiast Schkodra, Durazzo zamiast Durz i t. d., którym jednak nowe nazwy trzeba dodać w nawiasie.

Autorom podręczników dla szkół wszelkiej kategorii zwraca się uwagę na powyższe zarządzenie nadmieniając, że byłoby dla nich wskazane porozumieć się w razie potrzeby w tej sprawie bezpośrednio z wojskowo-geograficznym instytutem.

Nakładem funduszu szkolnego krajowego.

Z Drukarni Władysława Łozińskiego we Lwowie, ul. Czarnieckiego 12.

